

[Miljøministeren]

For så vidt angår spildevand er det nuværende bidrag på ca. 35.000 t kvælstof, 12.000 t fosfor og 134.000 t organisk stof, hvoraf hovedparten udledes direkte i havet. Handlingsplanen peger på, at hovedopgaven for staten er at påvirke de kommunale myndigheders forvaltning af gældende bestemmelser. Det er ikke muligt for mig at vurdere, hvor meget spildevandsudledningerne bliver begrænset, men jeg har dog tillid til, at der ikke mindst i forbindelse med revision af recipientkvalitetsplanerne vil ske en bedre rensning for fosfor, kvælstof og organisk stof. Der vil i forbindelse med godkendelse af regionplantillæggene i 1985 blive taget stilling til, om der er behov for fra statslig side at fastsætte generelle udledningstværdier for spildevandsanlæg.

Dermed mener jeg, jeg har svaret et par af ordførerne, som mente, at denne handlingsplan overhovedet intet har at sige. Hvad med bestemmelsen om 5 måneders kapacitet? Bestemmelsen fastlægger, hvad der normalt vil være et minimum for at sikre, at der er tilstrækkelig lagerkapacitet, så man ikke tvinges til at udbringe husdyrgødning på tidspunkter, hvor det er uforsvarligt af hensyn til miljø eller afgrøder. I nogle af tilfældene vil mindre end 5 måneders kapacitet være tilstrækkelig til at sikre en forsvarlig udbringning af husdyrgødningen. Her tænkes f.eks. på ejendomme med store arealer med permanent græs, og kommunalbestyrelsen vil i så tilfælde kunne godkende mindre lagerkapacitet.

Omvendt kan man ikke altid være sikker på, at 5 måneders lagerkapacitet er nok. Det afhænger bl.a. af afgrødevalget og af mængden af gødning pr. arealenhed. Landbrugets konsulenter anbefaler normalt 6 måneder eller 200 dage af driftsmæssige årsager. Begrænsningen i efterårsudbringningen af flydende husdyrgødning vil for nogle landbrug kræve mere kapacitet end 5 måneder. Det samme kan også gælde, hvis man skal følge de retningslinjer for godt landmandskab, som landbrugets organisationer har lovet at udarbejde. En større kapacitet vil i øvrigt mindske flere af de veterinære problemer, der er forbundet med gylle.

Hr. Heinesen var inde på, at det var, ligesom om man ud fra dette kunne tænke sig at give yderligere dispensationer. Hvorfor dog det? Ja, da kommer vi ind på hele problema-

tikken omkring familiebrug, og vi er nødt til i den forbindelse at tænke på støtteordninger. Det var tanken, at der foreløbig skulle skydes en støtte på i gennemsnit 25–30 pct. af landbrugets investeringer i gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg som følge af handlingsplanen. Denne støtteordning bør strække sig over perioden 1986–89 og tænkes udformet sådan, at der ydes størst støtte i starten af perioden som incitament til hurtig gennemførelse af de forureningsbegrænsende foranstaltninger. Det falder helt i tråd med, at vel er det 5 år, men vores håb og ønske er, at langt de fleste af foranstaltningerne skal være gennemført inden for de første 2–3 år.

Det vil være en betingelse for at opnå støtte, at anlæggets opbevaringskapacitet er minimum 6 måneder. Her ligger også et incitament til at gå op til 6 måneders kapacitet. Da kapacitet ud over de 6 måneder i miljømæssig henseende er ønskelig, bør der f.eks. i form af procentvis højere støtte gives et incitament til at bygge anlæg med større kapacitet.

Ordningen bør desuden tilgodese de landbrug med mindre husdyrhold, hvor investeringerne vil kunne føles særdeles belastende, f.eks. ved at der sker en opdeling af brugene og de mindre brug tillægges procentvis større støtte. Herved vil vi også – det er et svar til hr. Steffensen – bedre kunne tilgodese de familiemæssige forhold.

Når der stilles krav til landbruget om bygning af større beholdere til ajle og gylle og møddingsafter, siloer til ensilage, så kan vi ikke, som jeg har beskrevet det, se bort fra de små landbrug. Det er dem, der vil blive ramt hårdest. En lille gyllebeholder koster pr. kubikmeter noget mere end en stor, og hvor investering i bedre opbevaring af gødning og ensilage på de store brug ofte vil vise sig rentabel i løbet af 15–20 år, behøver det ikke at være tilfældet for de små landbrug.

Regeringen har imidlertid ingen ønsker om at skubbe til strukturudviklingen henimod større og mere specialiserede brug. Der indgår derfor også elementer i handlingsplanen, der sikrer, at den ikke modvirker bestræbelserne for at bevare familiebruget. Jeg tænker på to forhold. For det første vil kommunalbestyrelserne kunne give dispensation fra kravene til indretning af møddinger, hvor der er tale om mindre husdyrhold, eller hvor dyrehold er under afvikling. For det andet